

MRF 2022.301

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 21. november 2022, j.nr. 22/11466

Afvist klage fra spildevandsforsyningsselskab over Vesthimmerland Kommunes afgørelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13, om, at eksisterende drænvandstilslutning til spildevandsselskabet var lovlig i lyset af tidligere praksis, da beslutningen var truffet som led i tilsynsopgaven, og der ikke er klageret over lovliggørelsespåbud efter miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3.

Det kommunalt ejede spildevandsforsyningsselskab Vesthimmerland Vand A/S rettede i 2019 henvendelse til Vesthimmerlands Kommune, da spildevandsselskabet havde opdaget, at en drænløsningsledning fra et landbrug var tilsluttet spildevandsselskabets regnvandsledning, hvilket selskabet mente var ulovligt. Efter henvendelsen traf kommunen i august 2022 afgørelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13, hvoraf bl.a. fremgår, at kommunen meddeler tilladelse til tilslutning til spildevandsanlæg, der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab, samt dertil hørende udløbsledninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3. Kommunen afviste i afgørelsen, at den eksisterende påkobling af drænløsningsledning på regnvandsledningen var et ulovligt forhold, idet kommunen lagde vægt på, at kobling af drænvand til regnvandsledninger er udtryk for tidligere praksis ved udstykning, hvor eksisterende dræn ikke blev ombygget, men blot koblet på udstykningens spildevandsledninger eller vejafvanding. Kommunen

kunne herved spare penge, da det således ikke var nødvendigt at anlægge en afskærende drænløsningsledning. Afgørelsen blev påklaget af spildevandsselskabet, der bl.a. gjorde gældende, at kommunen ikke havde oplyst sagen tilstrækkeligt mht. grundlaget for den oprindelige tilslutning. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) lagde til grund, at afgørelsen var truffet som led i kommunens tilsynsvirksomhed, og at det følger af miljøbeskyttelseslovens § 68, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, og valg af lovliggørelsesmåde er reguleret efter miljøbeskyttelseslovens § 69, hvor der ikke er klageret over afgørelser. Nævnet fandt herefter, at kommunens afgørelse måtte anses for en konstatering af, at tilslutning af drænvand var et lovligt forhold, og der dermed var tale om en beslutning truffet som led i kommunens tilsynsmyndighed, hvorfor afgørelsen ikke kunne påklages. På den baggrund blev klagen afvist.

Kommentar: Nævnets afvisning forekommer tvivlsom, da det forudsætter, at nævnet kan ændre en afgørelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13 til at være en tilsynsafgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 69. Efter de sparsomme oplysninger i nævnets afgørelse burde sagen være hjemvist, så det kunne tydeliggøres, hvilket grundlag som kommunen havde truffet afgørelse om, at tilslutningen til spildevandsledningen var lovlig, idet den mere ubestemmelige henvisning til kommunens tidligere praksis ikke i sig selv kan anses for en tilladelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13. Og når kommunen træffer afgørelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13, må dette efter § 13's ordlyd betyde, at kommunen har meddelt tilladelse. Hvis kommunen efter en hjemvisning måtte beslutte, at den ikke finder anledning til at gribe ind efter miljøbeskyttelseslovens § 69, vil dette ikke kunne påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, men i den foreliggende sag forelå der alene en afgørelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13. Sammenlign MRF 2022.285 Mfk, hvor nævnet anså en kommunes afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 42 om ikke at gøre yderligere for truffet efter miljøbeskyttelseslovens § 85, hvorefter klagen blev afvist med henvisning til § 85, stk. 2.

Afvisning af klage i sag om påkobling af drænledning på regnvandsledning i Vesthimmerlands Kommune

22/11466

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, jf. § 91, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Vesthimmerlands Kommunes afgørelse af 15. august 2022 om, at påkobling af drænledning på regnvandsledning [vejnavn1] ved brønd (x,y 529086, 6283115) [matr.nr.1], er et lovligt forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. september 2022 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af afgørelsens adressat, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har navnlig anført, at

- drænvand bør ledes via vandløb og ikke til spildevandsanlæg, jf. Miljøstyrelsens vejledning om betalingsregler for spildevandsanlæg[4] og spildevandsvejledningen,[5]
- kommunen har truffet afgørelsen på et uoplyst grundlag, idet der ikke er foretaget en fyldestgørende undersøgelse af grundlaget for den eksisterende tilslutning,
- kommunen ikke har foretaget en reel vurdering af de mulige alternative løsninger, herunder hvor stor økonomisk betydning afkobling reelt vil have for de berørte grundejere, og
- kommunen ikke har inddraget de konsekvenser, som tilslutningen har for forsyningsselskabet.

2. Sagens oplysninger

Det fremgår af sagens oplysninger, at Vesthimmerland Forsyning den 19. august 2019 har rettet henvendelse til Vesthimmerlands Kommune, da det i forbindelse med undersøgelse af området var konstateret, at der blev ledt drænvand til forsyningens regnvandsledning. Forsyningen har anmodet kommunen om af fjerne de to tilslutninger fra regnvandsledningen.

På den baggrund har Vesthimmerland Kommune den 15. august 2022 truffet afgørelse om, at påkobling af drænledning på regnvandsledning [vejnavn1] ved brønd (x,y 529086, 6283115) [matr.nr.1], er et lovligt forhold, og at forsyningen derfor er forpligtet til at modtage drænvandet.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at Vesthimmerlands Kommune har truffet afgørelse efter spildevandsbekendtgørelsens § 13,[6] og af klagevejledningen fremgår det, at afgørelsen kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det fremgår desuden af den påklagede afgørelse, at Vesthimmerlands Kommune ved sin vurdering af, at den eksisterende påkobling af drænledning på regnvandsledningen må betragtes som et lovligt forhold, har lagt vægt på, at påkobling af drænvand er udtryk for tidligere praksis ved udstykning. Det fremgår, at eksisterende dræn ikke blev omlagt, men blot koblet på udstykningens spildevandsledninger eller vejafvanding. Kommunen kunne herved spare penge, da det således ikke var nødvendigt at anlægge en afskærende drænledning. Kommunen har hertil bemærket, at forpligtigelser i forhold til lovlige påkoblinger, som er tilladt af kommunen og daværende kloakvæsen før selskabsdannelsen i 2010, videreføres til kloakforsyningen.

Endeligt fremgår det af den påklagede afgørelse, at Vesthimmerlands Kommune har vurderet, at alternative muligheder for afledning er meget begrænsede, da en omlægning af drænet til udløb i Simested Å vil være uproportionalt dyrt for lodsejerne.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, at kommunerne fører generelt tilsyn med, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes.

Det følger videre af miljøbeskyttelseslovens § 68, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning. Kommunens valg af lovliggørelsesmåde er reguleret i miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 1.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, at kommunens afgørelser efter stk. 1 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at Vesthimmerlands Kommunes afgørelse af 15. august 2022 er truffet som led i kommunens tilsynsvirksomhed, idet kommunen med afgørelsen har konstateret, at den eksisterende påkobling af drænledning på regnvandsledning ved brønd er et lovligt forhold, og på denne baggrund fastslået, at klager er forpligtet til at modtage

drænvandet. Der er således tale om en tilsynsafgørelse i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, og nævnet har derfor ikke kompetence til at behandle klagen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at en eventuel klage over kommunens tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven skal rettes til Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunerne efter kommunestyrelsesloven.[7] Det er Ankestyrelsen selv, der beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Vesthimmerlands Kommunes afgørelse af 15. august 2022 om, at påkobling af drænledning på regnvandsledning [vejnavn1] ved brønd (x,y 529086, 6283115) [matr.nr.1], er et lovligt forhold.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022 om miljøbeskyttelse med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Miljøstyrelsens vejledning nr. 3/2001 om betalingsregler for spildevandsanlæg.

[5] Miljøstyrelsens spildevandsvejledning nr. 28, juni 2018, til bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

[6] Bekendtgørelse nr. 1393 af 21. juni 2021 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

[7] Lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019 om kommunernes styrelse med senere ændringer.

Sag:

22/11466

Dato:

21. november 2022.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)